

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.698 van 7 april 2009
in de zaak RvV XII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER, WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 12 januari 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 5 december 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard in toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij, die volgens haar verklaringen op 2 november 2004 het Rijk is binnengekomen, diende op 3 november 2004 een asielaanvraag in. Op 2 december 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 7 maart 2005 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing in bij de Raad van State.

Op 1 augustus 2008 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 5 december 2008 verklaart de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de verzoekende partij onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Redenen: De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen: Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, eerste lid), m.n. : Betrokkene legt een document voor waaruit zou moeten blijken dat de Syrische autoriteiten aan betrokkene een reisverbod oplegden. De authenticiteit van dit document kan echter niet worden nagegaan, gezien het een kopie betreft (zo stelt betrokkene reeds in zijn asielaanvraag dd. 3/11/2004, waarin hij hetzelfde document voorlegde). Bovendien legt betrokkene geen enkele identiteitsdocument voor waardoor de beweerde identiteit kan worden geverifieerd, en waardoor hij niet kan aantonen dat dit reisverbod op hem persoonlijk betrekking heeft. Het genoemde document kan bijgevolg door onze diensten niet aanvaard worden als bewijsstuk. De vraagstelling naar de correcte nationaliteit van betrokkene is van essentieel belang in het kader van de aanvragen op basis van artikel 9ter, aangezien bij de beoordeling dient te worden onderzocht of de medische aandoening behandelbaar is in het land van nationaliteit. Het is derhalve aan de betrokkene om het bewijs aan te brengen van zijn nationaliteit.

De aanvraag ging eveneens niet vergezeld van volgende inlichtingen: Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n. : Dat de verzoeker weliswaar bij de aanvraag een medisch getuigschrift dd. 16/07/2008 heeft voorgelegd, maar geen medisch getuigschrift aangaande de medische aandoening zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de vreemdelingenwet. Artikel 9ter, § 1, lid 2 stelt dat het risico bij een eventuele terugkeer wordt beoordeeld door de ambtenaar-geneesheer, het is echter niet aan de ambtenaar-geneesheer dat risico vast te stellen. Waar middels het medisch getuigschrift niets wordt vastgesteld, noch een diagnose, noch een behandeling, kan dit ook door de ambtenaar-geneesheer niet worden beoordeeld. Het is aan de verzoeker alle nuttige inlichtingen aangaande de ingeroepen medische aandoening over te maken. Bij afwezigheid hiervan kunnen onze diensten geen beoordeling maken van het beweerde risico. Dat bij afwezigheid van het medisch getuigschrift en andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte, de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard (artikel 7, § 2, K.B. 17/05/2007).”

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van “de artikelen 9ter en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van het artikel 7 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.”

2.1.1. In haar enig middel voert de verzoekende partij aan dat:

*“(…)
Doordat,*

De bestreden beslissing als volgt werd gemotiveerd: "De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, eerste lid), m.n. : Betrokkene legt een document voor waaruit zou moeten blijken dat de Syrische autoriteiten aan betrokkene een reisverbod oplegden. De authenticiteit van dit document kan echter niet worden nagegaan, gezien het een kopie betreft (zo stelt betrokkene reeds in zijn asiel aanvraag dd. 3/11/2004, waarin hij hetzelfde document voorlegde). Bovendien legt betrokkene geen enkele identiteitsdocument voor waardoor de beweerde identiteit kan worden geverifieerd, en waardoor hij niet kan aantonen dat dit reisverbod op hem persoonlijk betrekking heeft. Het genoemde document kan bijgevolg door onze diensten niet aanvaard worden als bewijsstuk. De vraagstelling naar de correcte nationaliteit van betrokkene is van essentieel belang in het kader van de aanvragen op basis van artikel 9ter, aangezien bij de beoordeling dient te worden onderzocht of de medische aandoening behandelbaar is in het land van nationaliteit. Het is derhalve aan de betrokkene om het bewijs aan te brengen van zijn nationaliteit.

De aanvraag ging eveneens niet vergezeld van volgende inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n. : Dat de verzoeker weliswaar bij de aanvraag een medisch getuigschrift dd. 16/07/2008 heeft voorgelegd, maar geen medisch getuigschrift aangaande de medische aandoening zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de vreemdelingenwet. Artikel 9ter, § 1, lid 2 stelt dat het risico bij een eventuele terugkeer wordt beoordeeld door de ambtenaar-geneesheer, het is echter niet aan de ambtenaar-geneesheer dat risico vast te stellen. Waar middels het medisch getuigschrift niets wordt vastgesteld, noch een diagnose, noch een behandeling, kan dit ook door de ambtenaar-geneesheer niet worden beoordeeld. Het is aan de verzoeker alle nuttige inlichtingen aangaande de ingeroepen medische aandoening over te maken. Bij afwezigheid hiervan kunnen onze diensten geen beoordeling maken van het beweerde risico. Dat bij afwezigheid van het medisch getuigschrift en andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte, de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard (artikel 7, §2, K.B. 17/05/2007). "

Terwijl,

De verzoekende partij wel degelijk beschikt over een identiteitsdocument, dat hij op het eerste verzoek zou hebben overgelegd, in de mate dat het door hem overgelegde stuk, dat wel degelijk authentiek is, niet zou kunnen doorgaan als een identiteitsdocument;

Dat de verzoekende partij in het bezit is van een geboorteakte, die hij bij dit verzoekschrift voegt, samen met een vertaling;

Dat deze stukken dienen aangezien te worden als beantwoordend aan het bepaalde van art. 9ter van de Vreemdelingenwet en aan art. 7 van het K.B.;

En terwijl,

De verzoekende partij bij zijn verzoek een medisch getuigschrift heeft gevoegd, ingevuld door Dr.W. (...), waaruit bleek, dat hij in behandeling was, dat de verzorging niet kon worden verder gezet in het land van oorsprong en dat de zieke niet kon reizen;

Dat het getuigschrift weliswaar op een summiere wijze werd gemotiveerd, maar dat dit niets afdoet aan de bewijswaarde;

Dat het wel degelijk ging over een medisch attest in de zin van de wet en het K.B.; Dat verzoeker voor elk mondeling verhoor de Koerdische taal kiest; REDENEN waarom hij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekt:

de beslissing genomen op 5/12/2008 door de afgevaardigde van de Minister van Migratie- en Asielbeleid, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, onontvankelijk werd verklaard, te vernietigen;”

2.1.2. De verwerende partij stelt dat in de bestreden beslissing op duidelijke wijze gelezen kan worden om welke redenen de aanvraag onontvankelijk bevonden werd. De verwerende partij vervolgt dat de verzoekende partij niet betwist dat zij geen afschrift van haar nationaal paspoort of identiteitskaart heeft voorgelegd. Uit het document dat wel werd voorgelegd kunnen de correcte identiteit en nationaliteit van de verzoekende partij niet afgeleid worden. Daarenboven doet het toevoegen van een kopie van de geboorteakte aan het verzoekschrift niets af aan de correctheid van de motivering in de bestreden beslissing, omdat het stuk niet gekend was ten tijde van de besluitvorming. De verwerende partij vervolgt dat uit het standaard medisch getuigschrift dat op 16 juli 2008 ingevuld werd, niet kan afgeleid worden aan welke ziekte de verzoekende partij leidt, doch enkel dat het gaat om een verbeterbare en geneesbare chronische kwaal, dat de behandeling bezig is, de verzorging niet verdergezet kan worden in het land van herkomst, de patiënt niet kan reizen en dat een lange reis afgeraden wordt. Er worden echter geen andere medische getuigschriften toegevoegd waarin de medische toestand van de verzoekende partij verder in detail wordt beschreven. De verwerende partij concludeert dat in de bestreden beslissing terecht wordt geoordeeld dat het voorgelegd medisch bewijsstuk geen diagnose noch behandeling aangeeft.

2.1.3. De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007) en naar het feit dat de aanvraag niet vergezeld ging van een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart, hetzij van de motivering die toelaat verzoeker vrij te stellen van deze voorwaarde. Daarenboven stelt de bestreden beslissing ook dat de authenticiteit van het document dat de verzoekende partij bij haar aanvraag neerlegde niet kan nagegaan worden. Voorts brengt de verzoekende partij geen enkel identiteitsdocument bij waardoor zij niet kan aantonen dat dit reisverbod op haar persoonlijk van toepassing is. Tot slot wordt gesteld dat de verzoekende partij niet alle nuttige inlichtingen omtrent haar ziekte ter kennis van de verwerende partij bracht. Uit het medisch getuigschrift dat werd neergelegd, blijkt geen diagnose en behandeling.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Tevens dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De bestreden beslissing steunt op twee motieven. Het eerste motief bestaat erin dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard omdat verzoekers aanvraag niet vergezeld ging van een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart, hetzij van de motivering die toelaat hem vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9 ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet: de verzoekende partij legt namelijk geen enkel bewijs van identiteit voor en bewijst niet in de onmogelijkheid te verkeren dergelijke documenten te kunnen bemachtigen. Ten tweede stelt de bestreden beslissing dat de verzoekende partij niet alle nuttige inlichtingen omtrent haar ziekte ter kennis van de verwerende partij gebracht heeft. Het medisch getuigschrift dat werd neergelegd, bevat geen diagnose en behandeling.

Artikel 9 ter, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschafft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot.”*

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 bepaalt:

“§1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

- 1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid, van de wet;*
- 2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet;*
- 3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;*
- 4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.*

§2. Onverminderd artikel 9ter, §3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts

gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven. (...)”.

Uit de gezamenlijke lezing van deze bepalingen blijkt zonder meer dat indien de aanvrager niet beschikt over identiteitsdocumenten, de onmogelijkheid om de vereiste identiteitsdocumenten in België te verkrijgen volledig moet blijken uit de ingediende aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden.

De bewijslast voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een verblijfsdocument, dan wel van het feit dat hij zich in een van de gevallen bevindt waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager. In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker bij de aanvraag van 1 augustus 2008 om, in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden geen afschrift neerlegt van zijn nationaal paspoort of zijn identiteitskaart. De verzoekende partij betwist dit evenmin. De verzoekende partij betwist evenmin het argument van de bestreden beslissing dat stelt dat uit het document dat wel werd vorgelegd, de correcte identiteit en nationaliteit van de verzoekende partij niet kan afgeleid worden. De verzoekende partij stelt enkel dat ze wel beschikt over een identiteitsdocument dat zij op eerste verzoek zou hebben vorgelegd. Voorts voert de verzoekende partij aan dat ze in het bezit is van een geboorteakte. Deze geboorteakte voegt ze nu aan haar verzoekschrift toe. De Raad wijst de verzoekende partij erop dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van de beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. In casu werd bij de aanvraag geen identiteitsdocument toegevoegd. Het gegeven dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aangeeft dat ze *“wel degelijk beschikt over een identiteitsdocument, dat hij op het eerste verzoek zou hebben overgelegd, in de mate dat het door hem overgelegde stuk, dat wel degelijk authentiek is, niet zou kunnen doorgaan als een identiteitsdocument;”* kan niet tot de nietigheid van de bestreden beslissing leiden. De verzoekende partij diende dit identiteitsdocument aan haar aanvraag van 1 augustus 2008 toegevoegd te hebben. Ze heeft echter nagelaten dit te doen. De geboorteakte kan niet in overweging genomen worden, daar verzoeker deze niet voor het nemen van de bestreden beslissing ter kennis van de verwerende partij gebracht heeft. Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat ze een identiteitsdocument bij haar aanvraag gevoegd heeft of zich in één van de uitzonderingsgevallen bevindt.

De verzoekende partij stelt voorts dat ze wel een medisch getuigschrift heeft ingediend, dat weliswaar summier gemotiveerd is. Daargelaten de vraag of het neergelegde medisch getuigschrift voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij kritiek heeft op een in casu overtollig motief van de bestreden beslissing. Het feit dat de verzoekende partij niet weerlegt heeft dat ze niet voldoet aan de eerste voorwaarde van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, namelijk *“1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid, van de wet”*, is op zich al voldoende om de bestreden beslissing te dragen. De voorwaarden opgesomd in artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 zijn cumulatief. Bijgevolg dient het bestuur de aanvraag onontvankelijk te verklaren, indien één van de ontvankelijkheidsvoorwaarden niet nageleefd is. In casu maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat ze een afschrift van haar nationaal paspoort of van haar identiteitskaart gevoegd heeft aan haar aanvraag. Evenmin maakt de verzoekende partij aannemelijk dat ze een motivering aan haar aanvraag toegevoegd heeft, die toelaat haar vrij te stellen van de voorwaarde van het afleveren van een afschrift van haar nationaal paspoort of van haar identiteitskaart op grond van artikel 9ter, §1, derde lid, van de wet.

De verzoekende partij maakt met haar betoog op generlei wijze aannemelijk dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid niet in alle redelijkheid tot de door hem in de bestreden beslissing gedane vaststellingen kon komen. De bestreden beslissing steunt op dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Noch artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, noch de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen, noch de materiële motiveringsplicht werden geschonden.

Met betrekking tot het zorgvuldigheidsbeginsel wijst de Raad de verzoekende partij erop dat ze in de titel van haar middel naar dit beginsel verwijst, maar nalaat de voorgehouden schending in concreto uit te werken. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 2 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot een loutere verwijzing naar het zorgvuldigheidsbeginsel. Deze handelwijze voldoet niet aan de voornoemde vereiste dat, om van een middel te spreken, de wijze moet worden omschreven waarop het aangevoerde beginsel is geschonden door de bestreden beslissing. Ambtshalve wordt vastgesteld dat dit onderdeel van het middel geen middel vormt in de zin van de voornoemde bepaling. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.2. Voor het overige voert de verzoekende partij geen andere argumenten aan, ook niet in de repliekmemoirie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend en negen door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. BEELEN.